

Tanke som den, der ligger til Grund for Flertallets Betragtning:

Naar det andet Mindretal ønsker indført Værditold og i Forbindelse dermed Nedsættelse af Tolden til det gamle Beløb af 29 Øre pr. kg, tror jeg, det vilde være ganske urimeligt i Anledning af denne Foranstaltning at komme tilbage til et saa stort Principsspørgsmaal som det, om man skal have Værditold eller Vægttold paa Tobak. Det er et Spørgsmaal, som er blevet behandlet mange Gange tidligere i dette høje Ting. Jeg skal saaledes minde om, at det allerede i 1897 var Genstand for Overvejelse, og Ordføreren for Udvalget den Gang — det var ogsaa Folketingsmanden fra Slagelse, men denne Gang var det Grosserer Kædt — udtalte sig for ikke at gaa over til Værditold, idet han erklærede, at det havde været Genstand for nøje Overvejelse, hvorvidt man skulde gøre det, men man var kommen til det Resultat, at alle praktiske Erfaringer stred imod en Værditold, og Udvalget havde enstemmigt erkendt dette. Det var i 1897. I 1906, da Toldloven atter var under Forhandling og der af Regeringen var fremsat et Forslag om en Kombination af en Værdi- og Vægttold, saa at Spørgsmaalet atter blev drøftet, fremkom der mange Udtalelser mod Værditolden. Jeg skal navnlig henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Udtalelse, der vil findes i Rigsdagstidenden Tillæg B. for 1906—07, Sp. 1453—68, en meget indgaaende og interessant Udvikling fra Tobaksfabrikanternes Side, hvori paa-vises, at det praktisk talt er ganske umuligt at gennemføre en Værditold paa en Vare som Tobak.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som staar tilbage, hvorvidt man skal opretholde en Beskyttelse af den Højde, som er fremkommen ved, at Tobakstolden er bleven sat op med 35 Øre, kan jeg henvise til adskillige Udtalelser, som ere faldne under de tidligere Debatter her i Tinget. Fra radikal Side udtalte det daværende ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) sig i 1906 saaledes: „Sikkert er det, at den enorme Told paa Tobakken virker som en overordentlig stor Beskyttelse for dansk Tobaksavl. Denne Avl kan drives langt højere op, end den nu er, men jeg spørger: Er der nogen som helst Grund for Staten til kunstigt at forlede danske Borgere til at indføre Tobaksavl i Stedet for anden Avl her i Danmark? Jeg tror det ikke paa nogen Maade“. Udtalelsen

findes i Folketingstidenden for 1906—07 Sp. 1426. Ogsaa fra socialdemokratisk Side er der hentydet til det uheldige i, at man opretholdt denne Beskyttelse. Saaledes siger det daværende ærede Medlem fra Roskilde (Henrik Nielsen): „Vi skulde dog nødig komme dertil, at Tolden paa Tobak i højere Grad foranledigede Brugen af den indenlandske Tobak, som det ærede Medlem selv fordømte“ — med „det ærede Medlem“ mente han det ærede daværende Medlem fra Slagelse (Lange) — „som noget grusomt Stads, hvad jeg fuldstændig giver ham Ret i“. Saaledes synes man i det hele tidligere klart at have set, at den høje Tobaksbeskyttelse, som er fremkommen, ikke er heldig. Og dertil kommer det væsentlige Hensyn, at det nu har vist sig, at der virkelig er Udsigt til saa megen Tobaksdyrkning herhjemme, at den kan faa en faretruende Indflydelse paa de Indtægter, Statskassen nødvendigvis maa have af Tobakken. Derfor tror jeg fremdeles, det er rigtigt, at dette Forslag vedtages, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at stemme for det.

N. C. Christensen: Mine Partifæller og jeg have af forskellige Grunde ikke kunnet slutte os til det foreliggende Lovforslag. For det første fordi vi ere Modstandere af Forbrugsskatter i Almindelighed, dernæst fordi det her foreliggende Lovforslag kommer noget bag paa de Mennesker, som dyrke Tobak. Da vi behandlede Toldloven og derved ogsaa Tolden paa Tobak, blev det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører omtalte, drøftet. Man gjorde opmærksom paa, at den forhøjede Tobakstold vilde animere Landbrugerne herhjemme til i større Udstrækning at dyrke Tobak end hidtil. Det har ogsaa vist sig at være Tilfældet. Man har rejst en Bevægelse for at faa Tobaksdyrkning indført. Man har søgt at skaffe sig Oplysninger om og anstillet Forsøg med Dyrkningen af Tobaksarter, der ere værdifuldere end de herhjemme hidtil dyrkede. Der er anbragt Kapitaler i disse Forsøg og i Anskaffelsen af Tørrehuse for Tobak o. lign. At man nu pludselig gennemfører en Afgift af indenlandsk Tobak, vil altsaa bevirke, at de Mennesker, der ved den forøgede Beskyttelse, man skabte for Tobaksavlen ved Toldlovens Vedtagelse, ere komne ind paa Tobaksdyrkning, ville lide Tab. Dersom man skal indføre en saadan Beskatning, bør det i alt Fald først ske efter en Tids For-